

Bd. Magheru, nr. 20, 010334 București
tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80
e-mail: marketing@nottara.ro
Casa de bilete: 021 317 41 01

Dosar de prezentare

Sala Horia Lovinescu

Prima reprezentație: 6 noiembrie 2015

Tango, monsieur?

de **Aldo Lo Castro**

traducerea de **Anca Maria Colțeanu**

Distribuția

Carlo Spinelli – **Lucian Ghimiși**

Clelia Di Benedetto – **Raluca Gheorghiu**

Amanda Marini – **Andreea Măcelaru Șofron**

Stefania Florio – **Luminița Erga**

Marisa Pitti – **Daniela Minoiu**

Marco Anselmi – **Mihai Marinescu**

Notarul – **Cristian Nicolaie**

Regia: **Anca Maria Colțeanu**

Scenografia: **Ioana Pashca**

Muzica: **Ovidiu Savu Ioniță**

Producție a Teatrului *Nottara*

SINOPSIS

Scrisă în stilul comediei boulevardiere, dar cu elemente de teatru absurd și satiră neagră, *Tango, monsieur?* este o piesă provocatoare despre iubire, trădare și nebănuitele căi ale dragostei către... citirea testamentului.

Patru femei sunt convocate urgent, printr-o telegramă, la întâlnirea cu bărbatul iubit, Marco Anselmi. Însă ceea ce ar fi trebuit să fie o revedere romantică se transformă într-o farsă cu accente dramatice, devenind o glumă tragică, într-un prolog și un epilog. Două soții, o logodnică și o iubită cu perspective serioase la căsătorie descoperă că cel pe care îl credeau fidel le era, de fapt, fidel tuturor patru în același timp, fără ca ele să aibă habar una de cealaltă.

În vila pe care fiecare dintre ele o credea acasă, au surpriza să fie întâmpinate doar de mucalitul majordom Carlo, care, în lipsa stăpânului său cu viață secretă „cvadruplă”, este obligat să preia oficiile de gazdă și să facă față asalturilor furibunde ale unor femei trădate.

Temperamentală Clelia, logodnica pătimașă, Stefania, soția „cu vechime” (urmau să împlinească 1 an de căsnicie), Amanda, proaspăt măritată de o săptămână, și Marisa se transformă din rivale în aliate, fiind gata să-l facă „să moară de atâta dragoste” pe Marco.

De-aici se stârnește un tango pasional, al emoțiilor și umorului negru, în care dragostea conduce pașii celor șase personaje către finalul fericit așteptat de toate femeile înșelate: împărțirea averii. Însă și aici dansul ia o turnură neașteptată...

Scriitorul Aldo Castro construiește în *Tango, monsieur?* o comedie cinică despre relații, căsnicie și despre cum prea multă iubire poate, într-adevăr, ucide. Totul pe fondul unor schimburi de replici pline de haz, al unor qui pro quo-uri irezistibile și al unor situații comice istețe, în care umorul este învăluit în ironie.

EXTRASE DIN TEXT:

Stefania: Carletto, te rog să-mi răspunzi: Cine sunt aceste... doamne? Și unde este soțul meu?

Amanda: „Soț”?

Clelia: „Soț”?

Marisa: „Soț”?

Carlo: Doamnă... totul s-a petrecut atât de repede... doamnele au întrebat de domnul Marco. Acesta, după cum și dumneavoastră puteți să constatați, nu este acasă. Totuși, doamnele insistă să-l vadă pe domnul Marco. Asta e tot.

Amanda: Judecata și educația îmi cer un comportament civilizată, așa că mă rezum la a vă întreba – calm, după cum se vede – care sunt motivele pentru care vă dați drept soția soțului meu?

Stefania: Eu nu mă dau deloc drept soția soțului dumneavoastră, pe care nici măcar nu am avut plăcerea să-l cunosc! Asta-i bună! După trei luni de absență, ajung acasă și găsesc: o fetișcană idioată, care din prag mă întreabă dacă Marco stă aici și care se ține după mine; salonul meu rechiziționat de o pereche de smintite cu o identitate nu prea clară; și un majordom căzut în mintea copiilor! E puțin cam mult! Așa că v-aș fi recunoscătoare dacă mi-ați spune cine sunteți și ce vreți?

(Tango, monsieur?, Prolog)

Marco: Și eu care mă temeam... da, eram sigur că ați conceput cine știe ce plan diabolic să mă faceți bucățele...

Stefania: Să te facem bucățele? Bietul meu iubit...

Clelia: Păi... te vom omorî... Cu săruturile noastre... mângâierile... vei muri de atâta dragoste, Marco!

Marco: Așa mi-am dorit dintotdeauna să mor. Orice bărbat ar trebui să moară într-o îmbrățișare amoroasă! Să sfârșești chiar în momentul în care ești răscolit de divină pasiune! ... Să mori și să trăiești pentru eternitate...!

Marisa: Cât de frumos vorbești, păpușelul meu!

Stefania: Ești adorabil!

Amanda: Tango, monsieur?

Marco: Tango, madame!

(Tango, monsieur?, Epilog)

Gânduri ale autorului:

„Detest etichetele. Îmi place să cred că *Tango, monsieur?* nu aparține niciunui curent. Dar pot spune care a fost „modelul meu de inspirație” (pentru *Tango* și multe alte opere). Este vorba despre Eugène Ionesco, pe care am avut plăcerea și onoarea să îl cunosc personal. Am fost mereu fascinat de teatrul absurd și de Ionesco, în special. Ionesco m-a „învățat” să scriu: cum să folosesc dialogul direct și rapid, jocurile de cuvinte, ironia... O altă sursă de inspirație a fost Luigi Pirandello. Într-o oarecare măsură, sunt asemănători: la Pirandello, supranaturalul devine real, la Ionesco realul se preface în supranatural.

Cred că piesa *Tango, monsieur?* poate fi definită drept o comedie grotescă. A venit într-un moment al vieții mele când am decis să mă convertesc la un „feminism” aproape „fundamentalist”. Dinamica dramaturgiei respectă legile și regulile de bază ale scriiturii bune. Există un început în care publicul cunoaște personajele și are timp să se atașeze de ele. Treptat, ies la lumină personalitățile diferite, fațetele, trăsăturile de caracter. Le descoperim prin situațiile în care aceste personaje se află și acționează. Prima parte îi lasă pe spectatori curioși, în suspans. A doua parte arată adevărata evoluție a poveștii. Asemenea lui Marco, și publicul va înțelege prea puține lucruri la început; totuși, mai târziu, Marco va cădea în capcană, însă spectatorii nu mai înghit momeala, pentru că nu pot ignora planurile celor patru femei. Și, în cele din urmă, vine „răsturnarea”, într-o succesiune rapidă, apoi alte surprize de neimaginat. Iar cercul dramatic se închide.

Există o „entitate nevăzută”, un fel de „zeu”, de „Deus ex machina” care face personajele să acționeze, acest „Eros” căruia i se supun cu toții. Și acest Eros, chiar dacă batjocoritor și ironic, devine instrumentul de sporire a iubirii, dar și arma care pedepsește și ucide.”

Argumentul regizorului:

“*Tango, monsieur?* este o constantă umană, chiar dacă, aparent, nu vrem să ne contrazicem conceptele morale și să o acceptăm.

Este povestea vieții amoroase a unui Don Juan și a femeilor din viața lui. O comedie boulevardieră de amor, spumoasă, în care patru femei sunt convocate, în aceeași zi, la vila lui Marco. Se simt trădate în amor și hotărăsc să se răzbune sufocându-l cu dragostea lor.

Cheia întregului deznodământ o are Carlo, servitorul ajuns în vila din Taormina direct din *commedia dell' arte*.

REPERE BIOGRAFICE

Autorul

Aldo Lo Castro

Este unul dintre cei mai importanți oameni de teatru din Italia, cu o carieră remarcabilă ca dramaturg (a scris peste 50 de piese), regizor, profesor de actorie, dar și de psihologia actorului.

Primul spectacol pe care l-a regizat a fost *Lecția* lui Eugène Ionesco, în 1970, o montare care a avut un mare succes, atât la public, cât și la critică. A fost momentul în care Lo Castro și-a descoperit pasiunea pentru teatrul absurd, gen în care a scris, un deceniu mai târziu, majoritatea pieselor sale de succes, precum *Teatrul minunilor*, *Comedia reîncepe*, *Eustacchio sau O afacere serioasă*.

În 1978 a fondat *Teatrul Oglinzilor*, din Catania, companie al cărei director a fost până în 2012. În 1990 a înființat și condus laboratorul debuturilor la acest Teatru, proiect pe care nu îl mai coordonează în prezent. Însă această activitate de pionierat, pentru tinerii actori aflați la început de drum, a reprezentat unul dintre cele mai dragi proiecte ale sale, oferindu-i posibilitatea să susțină cursuri de tehnici teatrale, expresie corporală și scriere creativă.

Fără să abandoneze temele avangardei, din anii '80 s-a apucat să scrie povești inspirate din viața de zi cu zi, dar și din cultura populară. Așa au apărut *Fără pâine ai muri*, *Gluma* etc, dar și *Turiddu Giuliano*, scriere bazată pe viața unui mare nelegiuit sicilian. De elemente din biografia lui, dar și de micile ipocrizii ale vieții de provincie s-a folosit pentru a scrie piesele *Ius primae noctis*, *Arta de a te descurca*, *Tango, monsieur?*, *Ochii care nu se văd...*

Una dintre cele mai importante creații ale sale este inspirată de mitul castelului Bran – piesa *Prințul Dracula* are la bază o documentare foarte importantă, actrița *Teatrului Oglinzilor*, Sonya di Marco traducând foarte multe documente istorice din limba română în limba italiană. Printre acestea s-a numărat și cartea *Pe urmele lui Vlad Țepeș* a profesorului Radu Ștefan Vergatti. Legenda lui Țepeș l-a fascinat pe Aldo Lo Castro, considerându-l unul dintre eroii valahi carismatici și pe nedrept uitați de istorie. În 2002, i-a dedicat o altă operă – *Dracula, o poveste, un mit*, despre vampirul ficțional și personalitatea istorică, spectacolul fiind reprezentat în 2005 la Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu.

În prezent, continuă să scrie, să regizeze și să coordoneze ateliere de creație.

Regizorul

Anca Maria Colțeanu

Născută pe 25 mai 1974, **Anca Maria Colțeanu** a absolvit Secția Regie a Facultății de Teatru din cadrul UNATC *I.L. Caragiale*, București, în anul 1998, la clasa prof.univ.dr. Cătălina Buzoianu. A debutat în 1994, la Festivalul de Artă Medievală de la Sighișoara, cu regia spectacolului *Jedermann*, de Hugo von Hofmannsthal.

De-a lungul timpului a montat texte de referință din dramaturgia românească și universală, colaborând atât cu teatre de stat, cât și cu importante companii independente din București și din țară.

Dintre spectacolele sale amintim: *Deșteptarea primăverii* de Frank Wedekind, pus în scenă în două variante, la Studioul de Teatru *Cassandra* și la Teatrul German de Stat, Timișoara; *Scandal cu publicul* de Peter Handke (într-o echipă de regie cu Vlad Mugur, la Teatrul Tineretului, Piatra Neamț); *Prințul din lacrimă*, după Mihai Eminescu, Boris Vian și Carlos Castañeda; *Un tramvai numit dorință* de Tennessee Williams (Teatrul UNU, București); *Dom Juan* de Molière (Teatrul *Maria Filotti*, Brăila), *Evanghelia după Toma* de Radu Macrinici (Teatrul Maghiar de Stat *Csiky Gergely*, Timișoara); *Ivona, principesa Burgundiei* de Witold Gombrowicz (Teatrul Național din Timișoara), *Proștii sub clar de lună* de Teodor Mazilu (Teatrul Union), *Domnișoara Iulia* de August Strindberg (o coproducție a Teatrului Maghiar de Stat și a Teatrului Național din Timișoara).

La Teatrul Odeon a montat *Alchimistul*, după Paulo Coelho, iar la Catedra UNESCO – România, *Lecția*, de Eugène Ionesco. Tot o creație a maestrului teatrului absurd a regizat și la Teatrul *Traian Grozăvescu*, din Lugoj, *Cântăreața cheală*, având premiera în 2007. Au urmat spectacolele: *Povestea bunelor intenții* de John Elsom (Teatrul Național *Marin Sorescu*, Craiova), *Steaua fără nume* de Mihail Sebastian (Teatrul *George Ciprian*, Buzău), *Noul locatar*, de Eugène Ionesco (Institutul Francez, București), *Traxy Pump* de Erick Jara (Teatrul Municipal din Târgoviște), *6-piesă neterminată pentru pian, idei și muză*, după o idee de Sergei Prokofiev (Teatrul de Operetă și Musical *Ion Dacian*, București).

De asemenea, are o bogată activitate profesională în televiziune. A fost de-a lungul timpului regizor artistic al unor programe de divertisment difuzate de Pro TV și al unor seriale de succes (*Om bogat, om sărac, Arestat la domiciliu, Vine poliția*) și producător al unor emisiuni difuzate la Pro Tv și Pro Tv internațional.

La Teatrul *Nottara*, sub direcția sa de scenă s-a jucat spectacolul *Vernisajul* de Václav Havel, iar în stagiunea actuală *Funcționarul destinului* de Horia Gârbea, o parabolă plină de sensuri, despre fragilitatea cuplului modern.

Prezentarea actorilor

Lucian Ghimiși

A absolvit Facultatea de Teatru, secția Arta Actorului, din cadrul Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, la clasa prof. Olga Tudorache.

Carierea sa a început la Teatrul *Maria Filotti* din Brăila și a continuat la Teatrul *George Ciprian* din Buzău, orașul său natal. Tot aici a coordonat departamentul de imagine al Teatrului *George Ciprian* și a predat elevilor Liceului de Artă cursuri de actorie. Ulterior, mulți dintre învățăceii săi au fost admiși la UNATC la secțiile Arta actorului, Păpuși-Marionete și Teatrologie.

Datorită talentului său și abilității de a aborda cu aplomb cele mai diferite personaje a fost ales să facă parte din distribuțiile unor montări originale semnate de regizorii: Alice Barb, Anca Maria Colțeanu, Răzvan Ioan Dincă, Cezar Ghioca, Attila Vizauer.

În 2005 s-a alăturat echipei Teatrului *Nottara* și a jucat în spectacolele: *Nu vorbiți cu actorii* de Tom Dudzick și *Opera de trei parale* de Bertolt Brecht (ambele în regia Diane Lupescu), *Clipe de viață* de William Saroyan (regia: Cristian Dumitru), *Antigona* de Jean Anouilh (regia: Claudiu Goga), *Pădurea* de A.N. Ostrovski (regia: Tudor Mărăscu), *Capul de rățoi* de George Ciprian, (regia: Răzvan Ioan Dincă).

În anul 2013, a fost numit prin concurs de management directorul Teatrului *Ion Creangă* din București. Însă, în ciuda responsabilităților pe care le are de îndeplinit în noua sa funcție, Lucian Ghimiși nu a renunțat la profesiunea sa de credință. În prezent, îl puteți vedea pe scena Teatrului *Nottara* în producțiile: *Mult zgomot pentru nimic* de William Shakespeare, *Matrimoniale* de Lia Bugnar, *Titanic Vals* de Tudor Mușatescu (regia: Dinu Cernescu), *Aniversarea* de Thomas Vinterberg și Mogens Rukov (regia: Vlad Massaci), *Aprilie, dimineața* de Mihai Ispirescu (regia: Diana Lupescu) și *Tango, monsieur?* de Aldo Lo Castro (regia: Anca Maria Colțeanu).

Raluca Gheorghiu

A studiat timp de doi ani Jurnalismul, la Universitatea *Babeș-Bolyai* din Cluj, dar căutările ei nu s-au oprit aici, ci a continuat drumul împlinirii sale profesionale în luminile scenei. Astfel, în 2004 absolvă secția de Actorie a Facultății de Teatru din cadrul Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, din București, la clasa prof.univ.dr. Florin Zamfirescu.

Ceea ce o caracterizează pe Raluca este apariția diafană, care umple scena cu lumină și delicatețe. Personajele sale sunt adesea conturate cu sensibilitate și o feminitate candidă, inconfundabilă, încununate de o privire melancolică. A fost distribuită în spectacole precum: *Amintiri despre mine sau Ultimele zile ale trecutei mele vieți* (regia: Mihai Lungeanu),

Blues de Arthur Miller (regia: Petre Bokor), *Deformații*, un text colectiv și *Jacques și stăpânul său* de Milan Kundera (regia: Marcel Țop).

Dintre rolurile pe care le-a interpretat de-a lungul timpului, amintim: Logodnica din *Nunta însângerată* de Federico García Lorca (regia: Andreea Vulpe), Ileana Cosânzeana din *Înșir-te, mărgărite!* de Victor Eftimiu (regia: Alexandru Dabija), Natașa Rostova din *Război și pace*, după romanul omonim al lui Lev Tolstoi (regia: Petre Bokor), Mingming din *Rinocerul îndrăgostit* de Liao Yimei (regia: Mihai Lungeanu), *Albă-ca-Zăpada și cei șapte pitici*, o adaptare a basmului Fraților Grimm, în regia lui Cornel Todea, la Teatrul *Ion Creangă*.

Dintre spectacolele din stagiunea curentă a Teatrului *Nottara*, în care este distribuită Raluca Gheorghiu, amintim: *Scandal la operă* de Ken Ludwig și *Ultimul Don Juan* de Neil Simon, ambele în regia lui Petre Bokor, *Titanic Vals* de Tudor Mușatescu, în regia lui Dinu Cernescu, *Fazanul* de George Feydeau, regia: Alexandru Mâzgăreanu și *Tango, monsieur?* de Aldo Lo Castro, regia: Anca Maria Colțeanu.

[Andreea Măcelaru Șofron](#)

Parcursul său profesional este legat de Teatrul *Nottara* încă din anul III de facultate, în 1992, când a debutat în spectacolul *Șantaj* de Ludmila Razumovskaia, în regia lui Dominic Dembinski. De la profesorul său, Alexandru Repan, cu care a colaborat foarte mult și după ce a ieșit de pe băncile școlii, a deprins o luciditate a jocului și puterea de a-și doza sensibilitatea cu maximă precizie, pentru a obține un efect surprinzător.

În studenție a fost extrem de apreciată pentru Miranda din *Furtuna* lui William Shakespeare (la Teatrul Româno-American), partitură susținută chiar în limba engleză. Apoi, de-a lungul timpului, a jucat pe scena Teatrului *Nottara* în spectacole precum: *Puricele* de Georges Feydeau (1993), *Cerere în căsătorie* de N.V. Gogol (1997), *Viforul* de Barbu Ștefănescu Delavrancea (1998), *Opera de trei parale* de Bertolt Brecht (2009), *Titanic Vals* de Tudor Mușatescu (2009), *Maria Callas - La Divina* după Terrence McNally (2012) și *Rapsodie-n roz*, după Eric-Emmanuel Schmitt - o creație scenică mai recentă, în care apare alături de Alexandru Repan, el însuși interpret și regizor (2014). A lucrat cu regizori importanți ca: Alexandru Darie, Dinu Cernescu, Gelu Colceag, Radu Gabrea, Diana Lupescu.

În stagiunea curentă o regăsim la Teatrul *Nottara* pe afișele spectacolelor: *Mult zgomot pentru nimic* de William Shakespeare (regia: Diana Lupescu) *Titanic Vals* de Tudor Mușatescu (montarea lui Dinu Cernescu și *Tango, monsieur?* de Aldo Lo Castro, regia: Anca Maria Colțeanu.

Luminița Erga

Sub îndrumarea profesorului său, Mircea Albulescu, și-a cizelat talentul, și-a cultivat nuanțele în joc și a dezvoltat un control deosebit asupra construcției rolurilor.

Printre regizorii în spectacolele cărora a jucat se numără: Victor Ioan Frunză, Alexandru Dabija, Beatrice Rancea, Petre Bokor, Dinu Cernescu sau Teodora Câmpineanu. Cu o inepuizabilă energie a lucrat la o serie de roluri care sunt încadrate în registre aproape opuse – de la un comic debordant, până la o intimidantă tărie de caracter, fiind distribuită în montări bazate pe textele unor autori cunoscuți (Yasmina Reza, Tudor Mușatescu, Bertolt Brecht, Jean Anouilh ș.a.).

A realizat cu precizie și succes personaje precum: Veta din *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale, Ma'am din *Macbett* de Eugène Ionesco, Ileana Cosânzeana din *Înșir-te mărgărite* de Victor Eftimiu, Andromaca din *Teatru Antic* de Eschil, Doamna Griffin din *Blocați în dormitor* de John Tobias, Lady Capulet din *Romeo și Julieta* de William Shakespeare, Sylvia din *Sylvia* de Gurney sau Doamnana Paliveca *Bravul* din *Soldat Švejk* de Jaroslav Hašek.

În stagiunea curentă a Teatrului *Nottara*, o puteți vedea în spectacolele: *Zeul măcelului* de Yasmina Reza (regia: Claudiu Goga), *Ultimul Don Juan* de Neil Simon (regia: Petre Bokor), *39 de trepte*, adaptare după John Buchan, *Scandal la Operă!* de Ken Ludwig (ambele în regia lui Petre Bokor), *Titanic Vals* de Tudor Mușatescu (regia: Dinu Cernescu), *Portugalia* de Zoltán Egressy (direcția de scenă: Victor Ioan Frunză), *Yom Kippur* de Hanna Azoulay Hasfari (regia: Andreea Vulpe) și *Tango, monsieur?* de Aldo Lo Castro (regia: Anca Maria Colțeanu).

Daniela Minoiu

Este actriță a Teatrului *Nottara* din anul 1997. A absolvit Academia de Teatru și Film, specializarea arta actorului, ca șefă de promoție, la clasa profesorului Gelu Colceag. S-a împlinit ca profesionist, fiind absolventă și a Seminarului Pedagogic Universitar și a Academiei de Radio și Televiziune. Dorința ei de perfecționare a determinat-o să urmeze programul de masterat în *Intervenții fundamentale în dezvoltarea personală și psihoterapie și Familie și societate*, în cadrul Facultății de Psihologie, promoția 2010.

La Teatrul *Nottara*, datorită pregătirii sale și a calităților de interpretare multiple, capabilă să se plieze pe cerințele unor roluri comice, cât și tragice, Daniela Minoiu a lucrat cu regizori importanți: Petre Bokor, Alexandru Dabija, Alexandru Darie, Alice Barb, Gelu Colceag, Diana Lupescu, Tino Geirun. A interpretat cu dedicare personaje cunoscute, dintre care amintim: Doamna Peachum în *Opera de trei parale* de Bertolt Brecht, Mirandolina în *Hangița* de Carlo Goldoni, Țiganca din *La țigănci* de Mircea Eliade, Colette din *Oscar* de Claude Magnier, Prințesa Maria Bolkonski din *Război și pace* de Lev Tolstoi, Isabelle din *Doamna nevăzută* de Calderon de la Barca, Ingrid din

Sărbători fericite de Jean Poiret, *Thea din Miresele căpitanului*, după Plaut și *Marisa din Tango, monsieur?* de Aldo Lo Castro.

Este director artistic la Studioul de Arte Scenice și Vizuale Center Stage, director fondator și profesor al Școlii de Actorie pentru copii și adolescenți MIDACRIS, precum și autor al programei disciplinei *Educație dramatică* pentru ciclurile primar și gimnaziu, autor și profesor al programului *Modelarea caracterului copilului prin tehnici actoricești*.

Mihai Marinescu

A absolvit în 2003 Facultatea de Teatru, specializarea actorie, a Universității de Artă Teatrală și Cinematografică I.L. Caragiale, la clasa profesorului Mircea Albulescu.

De-a lungul colaborării sale cu Teatrul *Nottara*, l-ați putut vedea în spectacole precum: *Rinocerul îndrăgostit* de Liao Yimei, regia: Mihai Lungeanu (2009) și *Romeo și Julieta* de William Shakespeare, regia: Ioan Carmazan (2008).

A fost distribuit în numeroase producții independente, desfășurate în spații neconvenționale și nu numai: *O noapte taifunoasă*, scenariu după I.L.Caragiale, regia: Dan Vasile (Teatrul Mignon, 2013), *Black and White* de Keith Waterhouse și Willis Hall, regia: Anca Maria Colțeanu (Grand Cinema Digiplex din Băneasa Shopping City, 2013), *Arlechino moare?* de Nikolai Evreinov, atelier condus de Antoaneta Cojocar (Teatru Bulandra, 2012), *Crize* de Mihai Ignat, regia: Traian Șoimu (Green Hours, 2007), *Și caii se împușcă, nu-i așa?* de Horace McCoy, regia: Chris Simion (Lăptăria lu' Enache, 2007), *Edmond* de David Mamet, regia: Marcel Țop (2005), *Rog seriozitate* de David Barrett, regia: Traian Șoimu (Club „La scena”, 2004), *Un tramvai numit Popescu* de Cristian Popescu, regia: Gavriil Pinte (2004), *În largul mării* de Sławomir Mrożek, regia: Traian Șoimu (Studioul de Teatru Casandra, 2004), *Natural Born Fucker's*, după Eric Bogosian, regia: Marcel Țop (2004).

În prezent, pe scena Teatrului *Nottara* poate fi văzut în spectacolele: *Mult zgomot pentru nimic* de William Shakespeare, *Matrimoniale* de Lia Bugnar, *Aprilie, dimineața* de Mihai Ispirescu, toate trei în regia Diane Lupescu și în *Tango, monsieur?* de Aldo Lo Castro.

Cristian Nicolae a absolvit Academia de Teatru și Film din București în anul 1994 și s-a format profesional sub îndrumarea profesorilor săi, Dem Rădulescu și Dinu Manolache

Prezența impozantă, abordarea introspectivă, vizibil meticuloasă a rolurilor, dar și ludicul, care își face apariția în cele mai neașteptate momente, dar întotdeauna potrivite, l-au recomandat pentru a face parte din distribuțiile celor mai diverse spectacole, colaborând cu numeroși regizori de referință: *Piațeta* de Carlo Goldoni, *Emigranții* de Sławomir Mrożek și *Noaptea marilor speranțe* de

Tudor Popescu, toate în regia lui Silviu Purcărete, *Lăpușneanul* și *Svejk în spatele frontului*, ambele dramatizări de Dan Micu, care semnează și regia acestora, *Trei surori* de A.P. Cehov, în regia lui Dinu Manolache, *Concurs de frumusețe* de Tudor Popescu, în regia lui Gheorghe Marinescu, *Cabaret* de Fred Ebb, în regia lui Dinu Manolache, *Miresele căpitanului*, după Plaut, în regia lui Petre Bokor, *Opera de trei parale* de Bertolt Brecht, în regia Diane Lupescu. Nuanțarea subtilă și precizia cu care își conturează personajele sunt marca stilului său de joc.

Cristian Nicolaie ne surprinde plăcut și cu o bogată experiență în domeniul teatrului pentru copii și adolescenți, făcând parte din trupa Teatrului Excelsior. Dintre rolurile sale, amintim: Directorul din *The history boys. Povești cu parfum de liceu* de Alan Bennett (un spectacol de Vlad Cristache), Domnul Fusi din *Momo sau Strania poveste a hoților de timp și a copilului ce le-a arătat oamenilor timpul furat* de Michael Ende (regia: Lenuș Teodora Morar), Prințul din *Mica sirenă* de H.Ch. Andersen (regia: Olimpia Arghir), Vulpoiul din *Măria-Sa... Măgarul!* de I. Lucian (regia: Ion Lucian), Povestitorul și Argintarul din *Prâslea cel voinic și merele de aur* după Petre Ispirescu (regia: Mircea Anca); Peter Munk din *Inimă de piatră* după Wilhelm Hauff (regia: Ion Lucian), Aladin din *Aladin și lampa fermecată*, după O mie și una de nopți (regia: Ion Lucian), Brik din *Tărâmul vrăjit* de Carmen Dominte (regia: Mihai Lungeanu).

Un alt as din mâneca lui este regia de teatru, pe care a experimentat-o realizând spectacolele: *Misteru`nvăluie pricina* de Cristian Nicolaie și *Prăpăștiile Bucureștilor* de Matei Millo

Nici filmul, televiziunea sau radioul nu îi sunt străine. Vocea lui inconfundabilă poate fi recunoscută în spectacolele radiofonice: *Comedia nu există* de Dumitru Solomon (regia: Cezarina Udrescu), *Cartea poveștilor*, după Nina Cassian și *Inimă de piatră*, după Wilhelm Hauff (ambele în regia lui Vasile Manta). A jucat în filmele și producțiile de televiziune: *Acordați circumstanțe atenuante* (regia: Lucian Bratu), *Mesagerul* (regia: Cadri Abibula), *Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii* (regia: Cătălin Mitulescu), respectiv: *Mutul* (regia: Olimpia Arghir), *Ivan Turbincă*, *Prostia omenească*, *Gâsca de aur*, *Privighetoarea*, *Robin Hood Jr.*, toate în regia lui Radu Popovici.

Ca actor al Teatrului Nottara, a avut prilejul să abordeze cele mai variate registre de interpretare – de la comic la dramatic, demonstrându-și profesionalismul și abilitatea de a-și asuma personaje cu un bogat univers interior. Dovadă sunt spectacolele în care îl puteți vedea în stagiunea actuală: *Mult zgomot pentru nimic* de William Shakespeare, în regia Diane Lupescu, *Titanic Vals* de Tudor Mușatescu, în regia lui Dinu Cernescu, *Vizitatorul* de Eric-Emmanuel Schmitt, în regia lui Claudiu Goga, *Soțul păcălit* după Moliere, în regia lui Mircea Cornișteanu.

Imagini din spectacol și programarea reprezentațiilor: www.nottara.ro

Persoană de contact:

Paula Varga

Marketing și Comunicare

Teatrul Nottara

e-mail: paula.varga@nottara.ro

marketing@nottara.ro